

[Margrete Auken]

uden sammenligning kan gøre mest for færdselssikkerheden, men de er samtidig dem, der ingen som helst økonomisk tilskyndelse har til at gøre det, da alle gevinsterne falder andre steder. Så når der alligevel foregår noget i kommunerne, og det gør der da lykkeligvis, er det ren idealisme. Her bør vi virkelig sætte ind og sørge for, at der kommer penge til dem, og de kan som nævnt sagtens findes, hvis man er villig til at lade dem, der har økonomisk fordel af indsatsen, være med til at betale.

Et par småting har regeringen dog lovet os at gøre. F.eks. nævnes – det er jo gribende – et af de absolut mindste forslag i Færdselssikkerhedskommissionens betænkning, nemlig forbedring af oversigten i krydsene. Det er et udmærket forslag, oprindeligt stillet af SF, så jeg skal ikke kritisere selve forslaget. Det betyder ikke så gruelig meget, men det er lige så gratis som det, hr. Helge Adam Møller før anbefalede, så det er vel derfor, det er kommet med, sådan at man kan se, hvor ambitionsniveauet ligger.

O.k., så har man lovet at sætte ind på de foreslåede kampagner, og det er selvfølgelig udmærket, hvis der altså bliver penge til det. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om der kommer penge til de her kampagner – eller skal vi bare have en søndagsskoletale i ny og næ om, at vi skal være artigere?

Så er der sikkerhedsselerne. Her håber vi, at regeringens tilsagn betyder, at man vil følge kommissionens forslag om at gøre dem lovpligtige i alle biler fra 1985 og frem. Det var det år, hvor afgiftslettelsen for bagsædeseler blev virkelig mærkbar, og derfor blev det benyttet af næsten alle. Brugspligten for selerne, også for børn, må så gennemføres hurtigst muligt.

Ligesom vi faktisk er glade for, at ministeren dog vil gøre noget for sikkerhedsselerne, er vi også glade for løftet om, at man vil forbedre statistikken over ulykkerne. Men vi har i SF spekuleret på, hvordan man vil gøre det. Det gælder om at få skadestuerne til for alvor at interessere sig for problemet, og jeg så gerne, at vi fik en opfordring fra regeringen – selvfølgelig også fra os andre – til amterne om at få deres sygehuse til at hjælpe til her. Jeg tror, der skal en aktiv indsats til, for at vi kan få den færdselssikkerhedsstatistik bragt på niveau.

Endelig er der vel grund til at takke regeringen for, at den vil følge kommissionens henstil-

ling om at lave en opfølgingsgruppe. Jeg går ud fra, at det er en forglemmelse, når regeringen ikke har medtaget ideen om, at regeringen årligt aflægger en redegørelse om planens virkeliggørelse til Folketinget, så vi også her kan følge arbejdet og se, hvordan det går med dens målsætninger. Bliver opfølgningen, som vi i kommissionen har foreslået, ja, så bliver den udmærket – naturligvis under forudsætning af, at der bliver et færdselssikkerhedsarbejde at føre kontrol med, og det gør der ikke, hvis ikke der kommer penge til det.

Kære regering! Gør nu noget ved den økonomi. Jeg går ud fra, at det er en stor sorg for ikke mindst hr. Ivar Hansen, at redegørelsen er blevet så tynd, som den er. Jeg har fulgt vores formand som en meget entusiastisk formand, og jeg har svært ved at fatte, at han har accepteret noget så tyndt som det her. Men kom nu med nogle penge til os. Selv om det ikke er de samme kasser, der har udgifter og indtægter, så er det dog i sidste ende os danskere, der betaler udgifterne til såvel ulykker som til ulykkesbekæmpelse, og det er os, der sparer menneskeliv, lidelser og penge.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Man kunne jo få den tanke, at den redegørelse, fru Margrete Auken har læst, og den redegørelse, jeg har læst, kommer fra to forskellige regeringer. Fru Margrete Auken siger, at der sker jo ikke noget. Ja, godmorgen, var hendes udtryk – ingen penge, en tynd plan, ingen effekt.

Jamen regeringen har med omhu valgt de forslag, vi i Færdselssikkerhedskommissionen har anbefalet, fordi det var dem, der gav størst effekt, dem, der sparede flest menneskeliv, dem, der sparede flest kvæstede.

Af de 16 mest effektive forslag, Færdselssikkerhedskommissionen har stillet op, har regeringen i sin redegørelse de 13 med, altså 13 ud af 16.

Hvis fru Margrete Auken ser på redegørelsen og slår op på side 8, så vil fru Margrete Auken se, at de forslag, der alene står på den side, når man tæller dem op, vil spare 84 liv om året og 1.298 kvæstede. På side 10 vil man spare 47 liv og 578 kvæstede, hvis det er rigtigt, hvad der stod i den betænkning fra kommissionen, som fru Margrete Auken selv har underskrevet.